

## Angleške čete prišle na Prevelika brzina vzrok železniške nesreče

### zagoneten način preko Norveške severno od Oslo

70 milj severno od glavnega mesta Oslo so Angleži skupno z norveškimi brambovci napadli Nemce, da ustavijo njih prodiranje proti severu.

### ANGLEŽI, FRANCOZI IN NORVEŽANI BODO UDARILI NA TREH KRAJIH NA NEMCE

Stockholm, 21. apr. — Angleške čete so izvršile enega najbolj senzacionalnih činov modernega vojskovanja, ko so se nenadoma pojavile na Hamar-Elverum fronti, 70 milj severno od glavnega norveškega mesta Oslo ter se vrgle ramo ob ramo z norveškimi četami v boj proti Nemcem. Kako so Angleži to izvršili je še vojaška tajnost. Dejstvo je, da so se naenkrat pojavile v izdatnem številu več kot 200 milj zračne črte od zapadnega norveškega obrežja.

Sodi se, da je prišlo angleških čet v dovolj velikem številu, da bodo skupno z Norvežani razbili nemško silo, ki operira z bojnimi tanki na tej fronti. Boj se vrši v okolici mesta Hamara, katerega so Nemci zavzeli, toda najnovejša poročila zatrjujejo, da so angleške in norveške čete pregnale Nemce iz mesta.

Mesto Elverum, kjer se je bil za par dni ustavil norveški kralj s svojim kabinetom, je skoro v razvalinah od nemških bomb, toda je še vedno v rokah Norvežanov.

Ker leži mesto Hamar ob železnici, ki vodi do pristanišča

Molde, kjer so se izkrcale zavezniške čete, se sodi, da so se pripeljali Angleži z vlakom na fronto pri Hamaru.

Poročila trdijo, da se zbirajo angleške, francoske in norveške čete na treh krajih na norveškem zapadnem obrežju, odkoder nameravajo napraviti ofenzivo proti Nemcem, ki so se utrdili v Trondheimu. Boj za posest Trondheima bo najbrže ena glavnih bitk med Nemci in zavezniškimi četami. V bližini Trondheima se še vedno drži norveška trdnjava Hegra, kateri bodo hiteli na pomoč zavezniki. Nad trdnjavo še vedno vihra norveška zastava, čeprav jo ne prestanjo obstreljujejo nemška letala.

Zveza z Narvikom, na skrajnem severnem norveškem obrežju, je skoro popolnoma pretrgana. Poročila trdijo, da imajo to pristanišče še vedno v rokah Nemci, čeprav so obkoljeni krog in krog od zavezniških čet. Baje so nemška letala pripeljala svojim četam ojačenja, tako v vojaštvu kot v orožju. Nemci so z letali pripeljali baje celo lahke topove.

### Francija bi rada dosegla sporazum z Italijo in Španijo

Paris. — Francoski premier Reynaud je povedal senatnemu odskoku za tujezemske zadeve, da skuša Francija doseči sporazum z Italijo in Španijo, da bi se ustanovila v Sredozemlju nekaka antanta, ki bi varovala vso južno Evropo pred sovražnikom. Zlasti sedaj, ko imajo zavezniki novo fronto na severu v Skandinaviji, bi radi dosegli varnost v Sredozemlju. Posebno zadnje dni, ko se je pričakovalo in se še pričakuje, da bo storil Mussolini odločen korak, skuša Francija stopiti v dogovore z Italijo, da se poravnajo sporne zadeve.

Premier Reynaud se je danes posvetoval z bolgarskim poslanikom, potem je pa sprejel v avdijenci švicarskega poslanika.

Francoska ponudba na Italijo, da bi se začelo z dogovori, je ostala od strani Italije brez odgovora dozdej.

### Mr. Šubelj potuje z opero

Naš slovenski operni pevec Tone Šubelj, ki je bil z Metropolitan operno družbo v Clevelandu zadnji teden, je zdaj z isto, toda nekoliko zmanjšano operno družbo na potovanju. Najprej so gostovali v Dallas, Texas, potem v New Orleansu in zaključna sezija bo v Atlanta, Georgija.

### Hitler obljubuje Nemcem ogromen imperij

Berlin, 20. aprila. — Vsa Nemčija in vsa nemška bojna sila od švicarske meje do Skandinavije je danes praznovala velikom pompom Hitlerjev 51. rojstni dan. Hitler sam je bil ves dan v sobah kancelerije. Sprejel je čestitke k rojstnemu dnevu od par intimnih tovarišev kot od maršala Goeringa, od generala Brauchischa in admiralra Raederja. Enkrat dopoldne in enkrat popoldne se je prikazal na balkonu, da je pozdravil narod, ki se je zbral pred palačo.

Slavnost rojstnega dne nemškega fuhrerja se je pričela z govorom po radiju, katerega je govoril Hitlerjev deputir Rudolf Hess, ki je naslovil svoj govor zlasti na nemško mladino. Navduševal jo je, naj se utrdi za bodoče dogodke in je obljubil, da

okrevali. Prepeljali so jih v bolnišnice z zlomljenimi udi, ranami in praskami. To je bila ena izmed najstrašnejših železniških nesreč v zgodovini ameriške železnice.

Glavni urad NYC železnice je izjavil, da naprava, ki kaže brzino na lokomotivi, dokazuje, da je vozil brzovlak proti zapadu 14 milj na uro hitreje, kot je pa predpisano za ta ovinek, ki je eden najostrejših na vsej progi. Vlak ne sme voziti tukaj hitreje kot 45 milj na uro, toda vozil je 59 milj. Ko je zapustil vlak Albany, 60 milj vzhodno od mesta nesreče, je imel 15 minut zamude. Strojevodja je hotel najbrže to zamudo spotoma vjeti.

Toda oseba, ki bi mogla kaj več povedati o tem, je mrtva, namreč strojevodja Jesse Earl iz Albany, ki je imel 41 let službe in najboljši rekord ves čas. Prihodnji mesec bi bil šel lahko v pokoj. Ubit je bil na lokomotivi, ki je skočila s tira in se zaletela v nasip. Na mestu je bil ubit tudi kurjač J. Y. Smith, ki je imel 27 let službe.

Lokomotiva je potegnila za seboj voz

s premogom in voz za prtljago. Tretji voz je bil poštni voz, ki se je odpel in ostal nepoškodovan na progi, v njem je bil en sam poštni uslužbenec. Toda naslednjih sedem spalnih voz je razmetalo križema po progi in poleg proge.

Prizor na katastrofo je bil strašen. Noge žrtev so gledale izpod razvalin, vsepovsod so ležali mrtvi in ranjeni med zvitim in razbitim jeklom. Ranjence so takoj odpeljali v bolnišnice v okoliška mesta. Prihiti so ljudje, ki so takoj začeli z reševalnimi deli v dežju, ki se je pozneje spremenil v poledenico, kar je zelo oviralo reševalna dela. To je bila prva železniška nesreča pri NYC v zadnjih 13 letih.

Na vlaku so bili tudi trije Clevelandčani, od katerih eden je bil nevarno poškodovan in leži v bolnišnici v Little Falls. To je Martin H. Luethejohn iz 4023 Bucyrus Ave. Bil je na potu v Cleveland iz dvotedenskih počitnic. Druga dva, ki sta ušla poškodbam, sta Rev. Fred L. Hall, star 60 let in Mrs. John W. Adams iz 2194 Ambleside Drive.

Rev. Hall pripoveduje, da je odšel

par minut pred nesrečo iz kadilnega voza, ki je bil v prednjem delu vlaka. Šel je v svoj spalni voz, ki je bil predzadnji v 16 karah. Spotoma je stopil še v umivalnico in takrat se je pripetila katastrofa. Vrglo ga je ob steno in voz se je v istem hipu ustavil. Skočil je z voza in hitel ob vlaku, da vidi kaj se zgodilo. Trije vozovi pred njegovim so se stali na progi, toda vsi drugi vozovi naprej so bili razmetani križema čez progo.

Razbiti so morali okna v teh vozovih, da so mogli izveči ranjence in mrtve ven. Rev. Hall pripoveduje, kako je pomagal izvleči neko žensko, ki ji je odtrgalo roko v zapestju in je močno krvavela tudi na glavi. Naglo je zvezal ženski roko, da je nekoliko ustavil kri. Pomagal je neki drugi ženski, ki je imela eno nogo zlomljeno, drugo pa prerezano od kolena do členkov. Nek moški mu je umrl v naročju, ko ga je nesel na prosto.

Reševanje je bilo silno težavno v splošni temi in samo ob svitu nekaj žepnih svetilk, dokler niso prihiti ljudje iz bližnjih mest.

### NOVI GROBOVI

John Maršič

Nagloma je umrl John Maršič, star 50 let. Doma je bil iz Sodražice, odkoder je prišel v Ameriko pred 34 leti. Zadnjih 14 let je bil zaposlen pri Progressivni Laundry. Tukaj zapuščala dve sestrični: Jennie Pucel in Frances Petrič, pri kateri je tudi stanoval na 1055 E. 71st St.; dalje zapuščala bratranca Joe Adamiča in več drugih sorodnikov, v stari domovini pa očeta, mater in eno sestro. Bil je član društva Glas Clevelandskih delavcev, št. 9 SDZ in društva Naprej, št. 5-SNPJ. Pogreb se bo vršil v torek jutraj ob devetih iz Frank Zakrajškovega pogrebnega zavoda, 6016 St. Clair Ave. Naj počiva v miru, preostalih pa naše soozalje!

Daniel Stanič

V nedeljo jutraj je po kratki in mučni bolezni preminul Daniel Stanič, star 65 let, stanujoč na 18917 Renwood Ave. Tukaj zapuščala sina Johna in sinaho Ano, hčer Mary, omoženo Cetina in več drugih sorodnikov. Rojen je bil v selu Pečeno, okraj Žumberak, kjer zapuščala več sorodnikov. Tukaj je bival 40 let, ter je bil dolgo let zaposlen pri Browning Crane Co. kot kovač. Bil je član društva Hrvatska sloboda, št. 235 HBZ, društva Waterloo Camp, št. 281 WOW in samostojni Hrvatskega generala Franca. Iz

### Nemčija obljublja orožje in letala Romunski

Bucharest.—Romunija, ki se še vedno pripravlja za vse slučaje, če se bojnja fronta raztegne v te kraje, je dobila od Nemčije zagotovilo, da ji bo poslala veliko množino municije in bojnih letal v zameno za trgovske ugodnosti. Nekateri mislijo, da daje Romunska nekaj trgovskih ugodnosti radi tega, da bo dobila čas za oborožitev, nakar bo v stanu ustaviti se kakim večjim zahtevam od strani Nemčije. Romunska se je pogodila z Škodovo tovarno v bivši Češki za večjo dobavo orožja in Nemčija je obljubila, da bo naročilo kmalu izvršeno. Nemška vlada je pa obljubila, da bo poslala Romunski 100 napadalnih letal.

### Seja demokratov

Nocoj ob osmih se bo vršila seja novoustanovljenega Slovenskega demokratskega kluba v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave. Govorniki bodo iz 23. in iz 32. varde. Vsi demokrati iz cele 28. varde so prijavno vabljeni na to sejo.

vatski Radnik. Pogreb se bo vršil v sredo jutraj ob 8:15 iz pogrebnega zavoda Josip Zele in Sinovi, 458 E. 152nd St. v cerkev Marije Vnebovzete in na pokopališče sv. Pavla. Naj počiva v miru.

### To je samo v tekmi

Cincinnati, O. — Uniški barvarji so prebarvali neko hišo v 19 minutah in s tem pobili dosedanj rekord za tri minute. Izbrali so hišo, ki ni bila barvana že 20 let. Na delo se je spravilo 22 barvarjev in v 19 minutah je bila hiša prebarvana od vrha do tal.

### Italija zahteva prostost v Sredozemlju, kjer se mora sicer zadušiti

Rim.—Virginio Gayda, urednik Mussolinijevega glasila Il Giornale D'Italia, je napisal pet stolpcev zahtev, ki jih ima Italija v Sredozemskem morju. Dasi prizna položaj Italije kot brezupen, ker se more zadušiti, kadarkoli bi bila to želja "nekaterih držav," pa ne pove, kako bi se Italija iz tega rešila.

Gayda samo ponavlja tožbo vsega italijanskega naroda radi angleške kontrole Gibraltarja in Sueškega prekopa ter pravi, da sicer Italija ni brez moči, ker ima do 200 podmornic in močno zračno flotilo.

Članek zahteva, da se Italija oprosti angleške in francoske nadvlade v Sredozemskem morju, ker drugače t u k a j ne bo trajnega miru. Značilno je, da je prišlo italijansko časopisje v javnost s to zahtevo prav takrat, ko je francoski premier naznanil, da je Francija pripravljena na razgovor glede zahtev Italije.

### DEKLETCE UMIRA OD GLADA, NJEN BRAT JE PA ŽE UMRL IZ ISTEGA VZROKA

Cleveland, O.—Mrliški preglednik Gerber je izjavil, da je dveletni Raymond, sin družine Bader iz 5406 Hermann Ave. umrl od glada. Njegova triletna sestra Marilyn je pa tako sestradana, da jo je sama kost in koža. Tretji otrok, petletni Pavel, je pa dobro razvit in čvrst. Mati otrok, 26-letna Irene, pričakuje četrtega otroka enkrat v jeseni.

Starši trdijo, da sami ne vedo, kako je to, da sta oba otroka tako shujšala, ker da so imeli otroci dovolj jesti, čeprav družina ne živi v izobilju. Raymond, ki je umrl zadnji petek, je tehtal komaj 14 funtov, dasi je bil star že dve leti, in ga je

### IZ RAZNIH KRAJEV PO AMERIKI

Mr. Anton Zbašnik, glavni tajnik JSKJ poroča o lepem uspehu predkonvencne kampanje. Do 11. aprila je bilo vpisanih 442 novih članov v oba oddelka. Novo zapisana zavarovalnica obeh oddelkov je znašala do navedenega datuma skoro četrtilijona dolarjev. Kandidatov za častno konvencijo je prijavljenih 74. Poročilo kampanje se nanaša na prvih šest tednov iste, torej je za to kratko dobo zelo lep uspeh.

Salem, O. — Dne 12. aprila so v Lisbonu, O., dobili državljanske papirje sledeči Slovenci: Anton Celin, Mary Kordan, Mary Celin in Frances Katara ter Hrvatica Katarina Pignović.

Chicago. — John Grum, si je obrezal prste na levi roki. Zdravi se doma. John Grdevič, tudi član Slavije, je bil te dni operiran na slepiču in nahaja se v bolnišnici St. Anthony's.

Sharon, Pa. — Rudolf Žagar, se je ponorečil pri delu v tovarni. Odtrgalo mu je kazalec na desni roki. Nahaja se v mestni bolnišnici. — V Latrobu, Pa., se nahaja v bolniški postelji Stanley Ban.

### Lep uspeh predstave

Svetovidski oder je igral sinoči "Dve nevesti" pri nabito polni dvorani. Ljudje so bili izigro zelo zadovoljni. Igralci zaslužijo vso pohvalo.

### NAŠEL JE SVOJO ODPLAVLJENO HIŠO

Ria Vista, Cal. — Ko je bila nedavno v severni Kaliforniji velika povodenj, je odnesla Hubertu Poe hišo. Vseokrog jo je iskal, končno jo je pa našel na bregu Suisun zaliva, 10 milj proč. Oblasti mu niso verjele, da je to njegova hiša, dokler ni iz skrinje potegnil svoj poročni list.

### Mrs. Glavich v bolnišnici

Mrs. Mary Glavich, 1531 E. 70th St. se zopet nahaja v Charity bolnišnici, kjer bo morala ostati za nedoločen čas. Nahaja se v sobi št. 109. Obiski so dovoljeni od 2 do 4 in 7 do 8. Prijateljce so prošene, da jo obiščejo.

### Čestitke k 25 letnici

V soboto večer so priredili številni prijatelji presenečenje za poznani in splošno priljubljeni zakonski par, Mr. in Mrs. Fred Jazbec iz 222. ceste v Euclidu ob priliki praznovanja 25-letnice srečnega zakonskega življenja. Polna dvorana prijateljev se je zbrala v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave., ki so jima čestitali k srebrni poroki. Tudi mi se pridružujemo in jima želimo še mnogo let zdravja in zadovoljstva v krogu svojih dobrih otrok in prijateljev. Bog vaju živi!

### V bolnišnici

Frank Zigman, 20100 Nautman Ave, se nahaja v Mount Sinai bolnišnici. Prijatelji ga lahko obiščejo.

**"AMERIŠKA DOMOVINA"**

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio  
Published daily except Sundays and Holidays

## NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.  
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.  
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.  
Za Evropo, celo leto, \$7.00.  
Posamezna številka, 3c.

## SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.  
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.  
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.  
European subscription, \$7.00 per year.  
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

88 No. 95 Mon., April 22, 1940

**Nemec sovraži vse, razen sebe**

Saj ste že slišali ali brali o ptičku, ki ob pogledu na strupeno kačo kar odreveni in obstane namestu kot okamenel. Krila ima in bi lahko zletel, pa ga neka tajna sila priklene na mesto, da se ne gane in mirno čaka, da se kača priplazi do njega in ga požre. Ali je to res, ali ni res, o tem ni debata, toda kačo so že od nekdaj spravljali v zvezo z raznimi skrivnostnimi pravljicami in basnami. Koliko smo že brali o zakletih kraljičinah, ki so bile spremenjene v kačo in če je bil kje kak zaklad skrit, ga je gotovo vselej varovala ogromna kača, ki je nekaj simbol zahrbtnosti, zvijače, ki se plazi po trebuhu in čaka, da plane po žrtvi, jo useka in zastruji.

In prav tako, kot potuhnjena kača, se je splazil tudi Hitler v Norveško in zastruji domačine v visokih službah, da so mu ob ugodni uri odprli vrata na stečaj, da je planil v deželo s svojo soldatesko ter zarobil deželo.

Norveški narod je vedel, da Nemec sovraži vse na svetu razen samega sebe. Nemec se čuti, da je izvoljen in izbran narod, ki je ustvarjen samo za to, da bo gospodoval nad drugimi. Norvežani so se dobro zavedali, kaj pomeni zanje, kadar bodo prišli pod nemško peto. Dobro so se zavedali, da bo s tistim trenutkom odzvonilo njih svobodi in neodvisnosti in da bodo postali hlapci ošabnega nemškega naroda.

Toda najsi so se tega zavedali in so imeli zglede v Avstriji, v Čehoslovaški in Poljski, pa kljub temu niso bili na straži. Ko je prišla usodna ura zanje in se je priplazila do njih nemška kača, so bili kot odvrnjeni in brez moči; kot hipnotizirani so nemo zrl, kako so bobneli težko okovani čevlji nemških vojakov po svobodnem norveškem tlaku.

Pa ne samo to, ampak dobili so se še celo izdajalci med njih lastnim narodom, ki so pomagali nemškemu zmaju pogoltniti svoje lastne rojake.

Pa so tudi v Zd. državah mnogi, ki še vedno trdijo, da ne mislijo Nemci nič hudega onim, ki jih puste pri miru, da Nemcu ni na tem, da bi zavojeval svet, ampak da išče samo več zraka za svoj narod, da bo prostje dihal. Menda t. naivni Amerikanci še niso brali Hitlerjeve knjige "Meir Kampf," ali še niso slišali njegovih govorov, ali jim še ni prišla na ušesa propaganda nacističkih vohunov, kot ves ta nemški stroj govori in pridiguje, da je nemški narod izvoljen narod, izbran od nemškega boga, da bo podjarmil ves svet z izdajstvom in prevarantstvom, da si bo napravil iz vsega sveta hlapce, ki mu bodo služili in ga molili.

Nekateri pravijo, da je Norveška sama kriva, da je prišel Hitler s svojo vojsko v deželo, ker so pustili Angležem kršiti njih nevtralnost s tem, da so prišli v same norveške vode za nemško ladjo Altmarm in ji vzeli angleške mornarje, ki so bili tam vjeti. Toda, ali ni Nemčija sama kršila norveško nevtralnost, ki je dan za dnem vozila železno rudo po nevtralnih norveških vodah?

Toda v čem je pa Češka kršila svojo nevtralnost in vendar je postala žrtev prav na isti način kot Norveška? V čem je kršila nevtralnost Avstrija, v čem Poljska, ki sta postali žrtvi nemškega "izbranega" ljudstva? Kako se more dobiti še en človek, ki zagovarja vpad nemške vojske v Norveško? Kako se more dobiti še en človek, ki zagovarja vpad ruske vojske v Finsko?

Nekateri dolžijo versailsko mirovno pogodbo krivde sedanje vojne. Toda če pogledamo Hitlerjevo početje danes, si lahko predstavljamo, da so bile točke versailske pogodbe prava spomladanska melodija napram temu, kar bi bili nargovali Nemci, če bi bili zmagali v svetovni vojni. Zavezniki so pač zahtevali vojno odškodnino in vzeli so Nemcem nekaj zemlje, pa ustvarili nekaj svobodnih držav, toda nemškega naroda pri tem niso zaslužili. Niti en vojak ni stopil na nemška tla, čeprav se danes jasno vidi, da je bila velika napaka zaveznikov, ker niso takrat marširali prav do Berlina, kakor je svetoval ameriški general Pershing, ki je bolj bistro videl v bodočnost kot vsi angleški in francoski državniki. Pershing je zahteval, da zavezniki Nemca strejo popolnoma v prah, ali jim bo pa nekoč zrasel čez glavo. Pa ga niso poslušali in danes jim leze Nemec v grlo.

Če bi bili šli zavezniki po svetovni vojni tje za reko Reno, pa bi jim ne bilo treba danes imeti milijone vojakov tostran reke in čakati na nemške karteče in šrapnele, pa bombe iz nemških letal.

Toda tudi če je bila versailska mirovna pogodba slaba, pa ni bila niti senca tega, kar počne danes Nemčija nad svojimi sosedi. Zavezniki so takrat sklepali premirje z Nemčijo kot sovražnico, Nemčija pa danes brez pardona napada vsakogar, pa naj bo prijatelj ali sovražnik, samo da gre vse lepo po načrtu.

Nemška vojna proti civilizaciji je vojska boljšeizma pod svastiko. Nemški zmaj oteplje z repom in sika pa preži na plen. Če se ne bo ves svet dvignil proti zmaju in mu odsekal glavo, bo huda na svetu za vse narode, ki niso iz rodu "izvoljenega" nemškega naroda. Čas je, da se dvigne ves svet in spravi Nemca nazaj za njegovo mejo. Pa tako, da se mu ne bo nikdar več porodila misel po svetovnem gospodstvu. Če se ne bo zgodilo to, bo postal ves svet suženj nemškega vojnega boga.

**BESEDA IZ NARODA****Redka slavnost v Lorainu**

Lorain, O. — Naj navedem malo zgodovine in življenja Mr. in Mrs. A. Pogorelc. Anton Pogorelec je bil rojen 17. januarja 1855, v vasi Bukovica št. 1. pri Ribnici. Pri hiši se je reklo "pri Golobovih" in je bilo dvanajst otrok v družini. Mr. Anton Pogorelec je eden izmed dvojčkov, ki sta bila "bebička" v družini pri Golobovih.

V Ameriko so šli trije bratje Janez, Frank in Anton. John je bil farmar nekeje v državi Montani. Umrl je pred štiri ali petimi leti. Za pokojnikovo družino se pa ne ve, ker o smrti je bilo poročano le v slovenskem časopisu. Mr. Anton Pogorelec je pisal vsega skupaj samo dvakrat, odkar je bil v Ameriki in to je pred 50 leti in od tistega časa nista vedela drug za drugega.

Ravno tako pa je tudi z bratom Frankom. Le toliko se je vedlo, da je bil nekeje v Montani in pozneje v Wisconsinu in pred 15 leti je bilo nekaj slišati, da je nekeje v Kanadi. Vendar pa si nista brata nikdar dopisovala, kakor tudi ne z ostalimi brati in sestrami v starem kraju. Če je Frank še živ je to za Antona uganka. Kolikor se Anton spominja, je njegov brat John prišel v Ameriko leta 1879 in Frank pa leto pozneje.

Mr. Anton Pogorelec je bil najmlajši v družini. Ko je bil star komaj 14 let je že delal v gozdovih hrvatske Slavonije. Prvi dve zimi je bil pomočnik pri kuhi in nadaljina štiri leta pa je bil tesar. Še danes se dobro spominja krvavo prisluznega denarja. Kar jih ni utrudilo težko delo, jih je pa utrudila hoja iz kraja v kraj, kajti takrat še ni bilo železnice kakor sedaj. Anton pravi, da so morali hoditi daleč iz Slavonije do mesta Siska, da so prišli do železnice in zopet ta jih je peljala samo do Zagreba in od tu do Zidanega mosta in od tu pa so morali hoditi preko vse Dolenjske do Kočevja peš.

Anton se je naveličal dela v gozdovih in ga je prepustil drugim. Prišel je v leta in tedaj je znal tudi že misliti sam zase, oprijel se je domače obrti. Izdeval je rešeta, obodi in drugo suho robo, zadel jo na rame in hajdi z njo po svetu. Najprej je trgoval le po domačih vaseh, trgih, mestih in okolici Ljubljane. Vsakikrat pa je šel še malo naprej proti Kranju in prišel je celo do železnih tovarov na Jesenicah. Včasih pa je obrnil tudi proti Štajerski, tja do Maribora. Koncem konca pa je zanesel svojo obrt tudi v notranjost Nemčije, kjer je bil veliko bolj uspešen kakor pa v domačih krajih.

Tako se je bavil s to obrtjo do svojega 40. leta. Tedaj pa se je zamislil, da bi šel s trebmuhom za kruhom v daljni novi svet — v Ameriko, da si tu poišče boljšeje zaslužke zase in svoj naraščaj.

Mr. Anton Pogorelec se je poročil 1879 z Madaleno Kesar iz vasi Livolt št. 2 pri Kočevju. Z njo mu je rodila dva otroka, sina, ki pa je umrl v starosti treh let in eno hčerko Marijo. Pustil je ženo in malo hčerko v domovini in se podal v novi svet — v Ameriko. V deželo kjer je imel že dva svoja brata. Odkar je prišel v to deželo, bo maja meseca 51 let (17. maja 1889 je došel v to deželo) in sicer v mesto Buffalo, N. Y. Ker pa je bila na 18. maja ravno nedelja, je imel ta dan počitnice, drugače bi jih ne bil imel. Takoj naslednji dan pa je šel delat. Pred vzhodom v tovarno je bilo, kakor se je zdelo Antonu, krog 50 ljudi in izmed vseh teh je dobilo delo samo tro-

je oseb in med njimi je bila čvrsta kranjska korenina, Anton Pogorelec. To je bila tovarna za železniške voze. Tukaj je delal približno pol leta.

Ni bil še dolgo v tej deželi, ko je prejel iz stare domovine žalostno vest, da mu je umrla mlada žena. Moža je zaskrbelo, ker mu je ostala doma mala hčerka in domačija, kdo bo sedaj skrbel za oboje. Nazaj mu ni kazalo, ker je bil komaj prišel sem. Na ameriška tla je stopil 17. maja in 28. maja pa mu je že umrla žena. Torej je bil komaj deset dni v tej deželi.

V "Kar šapi" je bilo delo zelo naporno in tudi slabo plačano. Ni mu kazalo drugega kakor delati za mal denar ali pa se seliti iz kraja v kraj, ker tiste čase še ni bilo tam kakšnih drugih tovarov. Torej odločil se je, da se bo selil in res je odšel v mesto Warszawa, N. Y. Tam je delal v solinah in samotaril.

Nekega dne pa je izve, da je prišla neka domačinka iz starega kraja. Toda kaj bo, ko je bilo one čase dosti fantov in malo deklet, kakšno prednost naj bi imel dovede? A Tone ni bil nikdar boječ, namenil se je pustiti samsko-vdovsko družbo za vsako ceno. Šel je pogledat tudi on sam to mlado gospodično in takoj mu je ugajala, ker pa ravno ni bilo fantov iz istih krajev kakor je bila ona, zato je imel srečo in se je seznanil z gđ. Nežo Pustovo. V zakon sta stopila 28. aprila istega leta (1890). Poročena sta bila v nemški cerkvi pri sv. Petru v Waršavi, N. Y.

Sedaj pa še malo iz zgodine Neže Pustove — sedaj Pogorelcove. Rojena je bila 31. decembra 1864 v Dolenji vasi št. 6, pri Ribnici. Podomače se je reklo pri hiši pri Rezarjevih. V družini so bili trije otroci. Prvi je bil sin Jože, kdaj je on umrl, pisu teh vrstic ni znano. Šest let pozneje se je rodila Neža in nato pa Primož. Zakaj pa ravno na vsakih šest let. To je bilo pa zato, ker je bil oče avstrijski vojak in tedaj so morali služiti 12 let, a dopust pa so dobili vsakih šest let, zato so bili tudi otroci tako rojeni.

Mlada Neža je delala lončeno robo že ko ji je bilo komaj 14 let. Ko je bila stara 18 let, je šla v Kočevje in je dobila pri gostilničarju Slajnarju delo natakarice. Poleg lončarskega dela in pridne natakarice pa je bila tudi izvrstna kuharica. To delo je opravljala pri direktorju gimnazije v Kočevju in pozneje pri grajskaku Kolbenzu, ki je imel svoje posestvo v Belokrajini, v Črnomlju, kjer je bila tudi naša Neža z gospo grajskakinjo in se še prav dobro spominja tistih krajev.

Neža Pust je prišla v Ameriko k svojemu stricu, Antonu Pustu, kateri pa je umrl 6. avgusta 1928 v Lorain, Ohio. Neža je stopila na ameriška tla 10. februarja 1890, prvo je bila v mestu Waršava, N. Y. Ko je prišla v to mesto se še prav dobro spominja, da so imeli že tedaj tam prohibicijo. Ker so tedaj prihajali v to deželo največ moški zato ni bilo treba dekletom dolgo čakati na snubače. Precej Belokranjcev in Hrvatov je Nežko vprašalo za roko, toda domačin je bil najboljši.

Tako sta se poročila s Toneom Pogorelcem in še danes živita svoje zakonsko življenje. Mož se je pridno oprijel dela in tudi mlada ženica ni hotela zaostati za svojim možem. Vzela je na hrano in stanovanje več fantov, kar pač ni bilo posebno lahko delo v tedanjih časih. Bilo je treba vstajati zgodaj zjutraj in zopet pozno zvečer legati k počitku. Toda vse se je prestalo. Rodil se jima je sin John. Tako se je delo zanj še podvojilo. Za-

vedala pa se je, da brez potrpljenja in dela, ne bo kruha in tega se je mlada mamica prav dobro zavedala.

Leta 1892. pa sta poslala karto hčerki prve žene, katere je prišla k svojemu očetu in se je 1902 poročila in je živela v Clevelandu do svoje smrti 1918. Zapustila je žalujočega soproga Frank Knavs in štiri nedorasle otroke. Frank Knavs pa je umrl 1934 v Clevelandu. Otroci te družine še vsi štirje živijo. Dva sta že poročena in dva pa sta še samska.

Poslala sta tudi karto v staro domovino Primožu Pustu, bratu Mrs. Pogorelc. Pustova družina pa živi na School Ave. v Clevelandu. Primož Pust je umrl 1938 in zapustil dobro poznano soprogo Johano Pust in tri hčere, ki pa so že vse poročene.

Mesto Waršava je blizu Brooklyna, N. Y. Naši Slovenci so se tam ustavljali le začasno, seveda pri tem je odločal denar. Nekateri so nasledili agentom in največ teh je sedaj na zapadu, drugi pa so zopet čakali, da so si nekaj prislužili in tako s svojim denarjem nadaljevali pot v notranjost dežele. Ravno tako je bilo tudi s Pogorelcovo družino. Leta 1892 sta se preselila v Cleveland in ker sta imela prihranjenega nekaj denarja sta se umislila, da bi odprla gostilno, katero sta vodila na 3300 'St. Clair Ave. blizu mosta Pennsylvanije železnice). Kakor sama povesta, jima je šlo nekaj časa prav dobro, posebno še zato, ker je bila Mrs. Pogorelec tega dela vajena.

Toda prišle so predsedniške volitve leta 1893 in s tem je začelo tudi zmanjkovati dela. Ljudje so odnašali na hrani, stanovanju in tako tudi gostilni niso prizanesli. Zaprla sta gostilno in treba je bilo iskati drugo delo, ki ga pa ni bilo mogoče dobiti v celem Clevelandu. Zopet sta se selila nazaj v Waršavo, N. Y. Ta selitev pa je bila precej težja, ker se jima je družina v Clevelandu pomnožila za dva sinčka, Joseph in Frank.

Mr. Pogorelec je dobil takoj delo nazaj v solinah, a plača pa je bila še slabša kot prej, a začasno je bilo vse dobro. Tu se jima je rodil četrti sin Anton ml. Tam sta živela eno leto. Predsedniške volitve so minile in delo se je zopet odpiralo. V solinah je bilo dosti dela, ampak plača pa majhna s katero je bilo nemogoče preživljati družino. Tako se je družina zopet selila nazaj v Cleveland, a ne več v gostilno, ampak k težkemu delu v tovarno.

Tu sta se naselila leta 1895 ter sta ostala tukaj do leta 1899. Zopet se je oglasila teta štokljka in jima pustila prvo hčerko Agnes. Mr. Pogorelec se ni prav nič dopadlo ne v Waršavi in ne v Clevelandu. Zvedel je, da se neke tovarne selijo v malo mesto Lorain, O. in da delajo tudi nove tovarne in stare večajo. Še nikdar prej ni bil v tem mestu. Zato se je nekega dne sam napotil pogledat to mesto in okoli, ki pa se mu je na prvi pogled dopadlo, čeprav je bila razveden tovarna sama hosta.

Zavedal se je, da kjer se delajo nove tovarne na novem in praznem svetu, da bo tam tudi bodočnost zanj in za njegovo družino. Tako si je tam kupil lot na 34. cesti, dasi takrat še ni bila cesta, ampak sama hosta in robidovje. Torej, če si je hotel Pogorelec delati hišo, je moral najprej posekati hraste. Tudi potov še ni bilo in tudi vode ne nikjer v bližini. Skopati so morali jamo v katero se je stekala voda, katero so rabili za vse. Ptino vodo pa so morali dovažati precej daleč.

Leta 1899 je Mr. Pogorelec pripeljal tja svojo družino. Tam sta se zopet rodili hčerka Angelina in sinček Louis. Nesreča ju je preganjala vsepovsod in jima tudi v Lorainu ni prizanašala. Mladji Joseph je šel lovit ribe in se

nikdar več ni vrnil živ — utonil je leta 1910. V družini je ostalo še pet otrok in hišica je bila veliko premajhna, zato je moral Mr. Pogorelec gledati za večjo in nič drugega mu ni kazalo kot, da je raztegnil malo hišico. Tako je iz male hišice, ki je imela samo štiri sobe nastala res prava hiša z osmimi sobami.

Leta 1926 pa si je Mr. Pogorelec naredil novo hišo na lepi cesti Elyria Ave. št. 3151. V tej hiši bosta Mr. in Mrs. Pogorelec obhajala 50 letnico zakonskega življenja in sicer v nedeljo 28. aprila. Poleg tega pa tudi svojo visoko starost, kajti Mr. Pogorelec se je rodil 1855, torej je star 85 let, Mrs. Pogorelec rojena 1864 je sedaj stara 75 let in nekaj mesecev.

V ta namen jima otroci prirejajo slavnostni dan 28. aprila v nedeljo. Ob 10 uri bo slovesna sv. maša in obnovev poročne obljube. Ob 12 uri kosilo za družino v Slovenskem narodnem domu in zvečer ob šestih slavnostna pojedina za ostale sorodnike, prijatelje in znance, istotako v Slovenskem narodnem domu. Čestitamo in še na mnoga leta. John Kožjan.

**Razno iz Girarda**

Po dolgem času sem se zopet pripravil, da napišem par vrstic v list Ameriška Domovina. Vresnici je težko pisati o zadevah, ki se vršod časa do časa. Ako napišem tako kot je, se pa zamerim, da bi se pa vsakemu ustreglo, je pa tudi nemogoče. Zato je skoraj najboljša, da človek samo opazuje stvari, ki se gode okoli njega in si tako sam ustvarja pojme.

Tudi danes sem se težko lotil pisanja, ker v naši naselbini, v resnici, že več let ni pravega domačega družabnega življenja, pa naj bo na društvenem ali kulturnem polju.

Ko sem zadnje dneve opazoval naravo, kako se prebujajo zimskega spanja, sem takoj rekel, da je tudi za nas čas, da se zdravimo in začnemo novo življenje. Da bomo z bujnimi spomladanskimi cveti začeli veliko delo, ki zadene vso našo naselbino, da izvršimo to delo Bogu v čast in narodu v ponos.

Da pa ne boste ugibali kakšno delo je to, vam takoj povem, da bomo začeli graditi novo cerkev sv. Rose prihodnji mesec. K tej cerkvi spadamo vsi Slovenci te naselbine. Je resnica, da se nekaj naših rojakov ogiblje te hiše božje, a kljub temu še vedno spadajo k tej fari. Seveda je vsakemu svobodna pot, če si išče sreče drugod.

Lahko rečem, da se na zunaj lahko ponašamo kakor hočemo, a globoko notri v srcu pa še vedno bije tisti izvorni zaklad, ki nam ga je podarila naša draga mamica, ko smo zagledali luč sveta. To ve le vsaka prava krščanska mati. Ona je bila prva, ki nas je prekrščila v imenu Boga in nas tako izročila Njemu in Njegovi materi Mariji v božje varstvo. Ravno tako pa nas je čuvala skrbna materina roka še potem, ko smo odrasli in se podali na nevarna pota življenja.

Ko smo se podali v tujino, je bila ona zopet z nami in se z grenkimi solzami poslovila od nas in kaj so bile zadnje besede iz njenega trpečega srca svojem sinu ali hčeri: "Pojdi, draga hči ali sin, na pot v imenu božjem in ne pozabi na Boga in Marijo, kjerkoli bosta hodila in bosta imela srečo."

Vidite, dragi rojaki, tako je bilo in nič drugače. Zato nas pa tudi naša srca vedno opominjajo na materino ljubezen, ki nas veže do groba. In če je naša mati sprejela ta dragoceni dar svete vere od svojih prednikov, zakaj bi se potem mi sramovali. Naš slovenski narod je verujo katoliški in kot tak tudi uživa priznanje, da se neustrašeno pokaže, da še vedno čuva svetinjo svojih pradedov.

Pokazalo se je zadnje nedeljo, ko nas je posetil duhovni vodja KSKJ, Rev. M. J. Butala. On je daroval sv. mašo in nam podal besedo božjo v domačem jeziku. Naši zavedni katoliški rojaki so napolnili cerkev, a niso bili samo iz naše naselbine, ampak so prišli tudi iz drugih bližnjih naselbin. Tukaj je bil dokaz, da v našem srcu še vedno kličejo tiste materinske besede ob slovesu: "Ne pozabite Boga, Marije in cerkve!"

Dragi rojaki, kakor sem že omenil, da bomo zidali novo cerkev. Ta hiša božja bo stala \$95,000 in naš dobri gospod župnik želi, da vsi delujemo roka v roki, da bomo lažje tako veliko delo dovršili. Vsota za vsago družino, najmanjša, kar se zahteva je \$25. Tako je župnik oznanil, da toliko mora vsak faran prispevati, da se v resnici lahko imenuje, da je dal svoj delež in je tako upravičen do vseh ugodnosti, ki jih potrebuje od cerkve. Veliko naših rojakov je to vsoto že plačalo, nekaj pa jih je plačalo tudi večje vsote. Ni pa rečeno, da bi morali vse obenem plačati, ampak lahko plačate v več obrokih, kakor pač morete. S tem boste pokazali tudi drugim narodom, ki spadajo k tej fari, da ste enakopravni z njimi.

Akcija je v polnem teku in vse mesto sodeluje za to stvar, kajti ta cerkev bo ena najlepših v mestu. Zidana bo v gotksem slogu, bo 188 čevljev dolga in 70 čevljev široka, prostora bo za 700 oseb. Sedanja cerkev je bila postavljena pred 50 leti, ki pa sedaj ne odgovarja potrebam.

Pred 45 leti je v tej cerkvi oznanjal božjo besedo, vam vsem dobro znani dušni pastir, Rt. Rev. Vitus Hribar, ki je velik prijatelj našega sedanjega župnika Rev. Michael Conna. Zato upamo, da če je božja volja, ko bo nova cerkev dovršena in blagoslovljena, da nas bo naš častiti starosta, monsignor Vitus Hribar zopet posetil in za nas Slovence opravil službo božjo v našem materinem jeziku. Zato že danes apeliramo nanj, da nam bo takrat našo prošnjo ušlišal.

Predno zaključim te vrstice, vam sporočam, da ena izmed naših pridnih kulturnih delavk in katoliških žena vodi velike priprave za sijajen banket in to je, gospa Ema Zore. Ona deluje s pomočjo drugih, da bo ta banket v resnici velik uspeh za vse. Cela naselbina se zanima za to prireditev, ki gre v korist nove cerkve. Banket se prične ob eni popoldne in bo do osmih zvečer in sicer v nedeljo, 28. aprila. Zato dragi rojaki, pustite osebne zadeve na stran, kajti tukaj se dela za novo cerkev in nič drugega. Napolnite dvorano v Slovenskem narodnem domu in pokažite, da ste zavedni katoliški Slovenci v naselbini, da ko bo naš župnik navzoč, bo lahko rekel, da smo vredni tega imena.

Zastopane bodo tudi druge naselbine. Tako gre sedaj vse delo v najlepši slogi za ta veliki dan. Pokažimo se vsi skupno za to veliko delo! Domislamo se besed Rev. Butala, ko nam je rekel: "Da smo tu le za malo časa." Torej porabimo ta kratki čas v bratski slogi in pomagajmo drug drugemu, predno se preselimo v večno življenje.

Pozdrav vsem skupaj in na svidenje v nedeljo, 28. aprila ob eni uri popoldne v Slovenskem narodnem domu.

John Dolčič.

**Dobro znamenje**

Neki privatni klub v mestu San Diego, Cal., ima prostore ali poslopje, kjer je soba z imenom "Billion Dollar Room." Na stenah dotične sobe in tudi na stropu so nalepljeni nič-vredni papirji ali delnice in bondi. Njih nekdanja vrednost se ceni par bilijonov dolarjev!

## WINNETOU

Po nemškem tiskarstvu K. Mays

"Jaz pa nisem kobila Tony in, zato sem poglavarja samo omamila."

Ste ju našli?"

"Ne."

"Torej sta se pobrala in zbežala z drugimi vred?"

"Vsekakor."

"Me veseli!"

"Veseli —? Povem vam, prav nič se vam ni treba veseliti! Klavirno ste se obnašali, vam pravim, čisto klavirno! Dva taka lopova izpustite, ki ju že trdno držite za skalp!"

"Sam, povedal sem vam svoje mnenje! Vaši očitki mojih nazorov ne bodo spremenili. Pustiva prekanje, ker je čisto nepodno!"

Rajši mi povejte, zakaj ste take slabe volje?"

"Well! Zakaj bi tudi ne bil! Veste, koga sem našel?"

"Fred Morgana —?"

"Da. Kdo vam je povedal?"

"Sami ste povedali! Saj ste njegovo ime dovolj glasno zakričali! Tisti beli je bil, tisti izdajalec, ki je Ogellalle naščuval na vlak. Veliko napako ste zagrešili, Sam!"

"Napako —?"

"Izdali ste se, da ga poznate. Če bi bili molčali in meni miglili, bi ga bila dobila. Pa ste zavpili nad njim, spoznal vas je in se umaknil!"

"Zavpil sem —? Nič ne vem. In če sem, je bilo res pogrešno. Pa ušel mi je po toči zvoniti je prepozno."

"Kaj pa imate z njim?"

"Ne uganete?"

To vprašanje in pa njegovo razburjeno obnašanje me je spomnilo na zgodbo njegovega življenja, ki mi jo je opoldne pravil.

"Pa menda ja ni morilec vaše žene in vašega otroka —?" sem vprašal.

"Da!"

"On je tisti —? Ta pa je huda —! In ušel vam je, pravite?"

"Da! Ušel mi je, lopov. Ušel kdo ve kam. "O, ušesa bi si iztrgal od jeze, če bi jih še imel!"

"Pa sem videl, da ste planili za njim. Na konju ste bili, on pa je bil peš!"

"Nič ni pomagalo, čisto nič! Niti videl ga nisem več. Morebiti se je vrgel na tla pa sem jez-dil čez njega. Tema je bila —. In velika gneča —."

Ampak najti ga moram, moj bo! Nima konja, peš mora bežati in sled belega človeka se vidno razločuje od sledi Indijanca."

"Bo težka naloga! Res je sicer, da beli drugače stopajo ko Indijanci — toda kdo vam jamči, da tudi ne bo stopal na znotraj. Saj si lahko misli, da ga bodete zasledovali! In tla tudi niso povsod taka, da bi se sled prijela!"

"Prav pravite, Charley! Ampak povejte, kaj pa naj storim?"

Segel sem v žep.

"Ko ste prejeli imeli posla s stražnikom, sem preiskal sedlo, ki je bilo najbliž njegovo. In tole sem našel."

Dva mošnjička sta bila pa šop papirjev.

Odpri sem mošnjička.

"Morebiti nama tele reči povejo, kaj bo treba storiti."

Blizu naju je gorel ogenj in ob njegovem svitu so zažarele iskre v mošnjičkih.

Izenaden sem vzkliznil.

"Dragulji —! Pristni dragulji —! Sam, tule v rokah držim veliko bogastvo!"

Kje jih je dobil —? Čemu jih je nosil s seboj po divjem zapadu —?

Človek, ki zasnuje napad na vlak, da bi prišel do zlata in srebra, tak človek gotovo tudi diaman-tov ni dobil po poštenih potih —. Tako sem zasodil. Ukradel jih je, uropal. In poskrbeti sem moral, da jih dobi last-ni.

nik nazaj. Vredni so bili celo veliko premoženje in lastnik je bil hudo oškodovan.

Pokazal sem diamante Samu.

"Diamanti —? Res —? 's death —! Vse življenje me še na primer ni doletela sreča, da bi bil tak drag kos zemlje v rokah držal. Hm —!"

"Braziljski diamanti so. Pogledajte, kako se iskrijo!"

"Hm —! Kako čudni so vendar ljudje! Se pipljejo za tako reč, ko je vendarle samo kamen niti ne dobra, poštena kovina, kajne Charley?"

"Ogljik je, Sam, nič druga ko ogljik!"

"Ogljik ali oglje, naj bo, kar hoče! Za vso tisto šaro ne dam svoje stare kobile!"

Kaj pa mislite početi s tole žindro?"

"Vrnili jih bom lastniku."

"In kdaj jih vrnete?"

"Ne vem zaenkrat. Pa bom že se zvedel. Tiste diamanti so ukdareni ali pa uropani in po-menijo velikansko izgubo. In take izgube lastnik ne bo tiho in molče prenesel. V vseh časopi-sih jo bo razglasil. In tako bom zvedel za njega."

"Hihihihih —! Torej si morava koj jutri tiste časopise naročiti, Charley, kaj?"

"Morebiti niti treba ne bo. Morebiti najdeva v tehle papir-jih kako sled za lastnikom."

"Torej pa le brž pogledaj, kaj se bere v tistih papirjih!"

Pregledal sem jih in našel dva dobra zemljevida Zedinjenih držav in pismo brez ovitka.

In v pismu sem bral tole:

Galveston ...

Ljubi oče!

Potrebujem Te. Pridi brž ko moreš! Vseeno, ali Ti je tisto z dragulji uspelo ali ne. Oboga-tela bova na vsak način. Sredi avgusta me najdeš v Sierra Blanci, kjer prihaja Rio Pecos med vrhovoma Skettel Pick in Head Pick v ravnino.

Več ustmeno.

Tvoj

Patrik."

Dan je bil pri Galvestonu od-trgan. Nisem mogel dognati, ko-liko je pismo staro.

Prebral sem ga Samu.

"Glej glej —!" je pravil. "Se ujema! Njegovemu fantu nam-reč na primer ni čisto nič druga-če ime ko Patrik. In prav teh dveh, Fred Morgana in Patrika, mi še manjka do tistih deset, ki jih morava imeti."

Kako je ime tistima dvema vrhoma?"

"Skettel Pik in Head Pick."

"Ju poznate?"

"Nekoliko. Obiskal sem tiste kraje nekoč, ko sva bila z Win-netouom v Sierra Guadelupi in Sierra Blanci na medvedjem lo-vu."

"Poznate tudi Rio Pecos?"

"Zelo dobro."

"Torej ste mož, ki ga potrebu-jem! Namenjena sva bila v Texas in v Mehiko, pa lahko mi mogrede stopiva nekaj korake na desno k Rio Pecosu in še vi v gorovje. Sicer pa sem bil iz-zato namenjen v Mehiko, sem na primer sodil, da tam našel tista dva lopova."

Ker nama tako lepo povesta, ju naj greva iskat, bi bila osla, če bi jima ne pokazala rega Sans eara in njegove k-le.

Jutri bova videla njegovo s-Pojdete z menoj?"

"Seveda pojdem! Najti ram Fred Morgana. Od nj bom še najprvo zvedel, čigav diamanti."

"Torej shranite spet tiste č-i pa pogledaj, kaj delajo na pridni železničarji!"

Vlakovodja je razposta-straže, kakor sem mu nasv-oval, pa nadziral delavce. Po-niki so stali poleg in jih gle-

li.

li.

li.

li.

li.

li.

li.

li.

li.

li.

li.

li.

|      |       |      |
|------|-------|------|
| 1940 | APRIL | 1940 |
| So   | Mo    | Tu   |
| 1    | 2     | 3    |
| 4    | 5     | 6    |
| 7    | 8     | 9    |
| 10   | 11    | 12   |
| 13   | 14    | 15   |
| 16   | 17    | 18   |
| 19   | 20    | 21   |
| 22   | 23    | 24   |
| 25   | 26    | 27   |
| 28   | 29    | 30   |

## KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

## APRIL

27.—Podružnica št. 50 SZZ plesna veselica v SND.

28.—Dramsko dr. Ivan Can-kar predstava in ples v avdito-riju SND.

28.—Pevski zbor Cvet priredi koncert v SDD na Prince Ave.

28.—Pevski zbor Adria pri-redi koncert in ples v Društvenem domu na Recher Ave.

## MAJ

2.—Cuyahoga County Opera Ass'n opera v avditoriju SND.

4.—Častna straža SDZ ples-na veselica v avditoriju SND.

4.—Skupna društva fare sv. Vida prirede plesno veselico v Twilight Ballroom (Grdinova dvorana).

5.—Mlad. zbor Slavčki pri-redi koncert v SND na St. Clair Ave.

5.—Pevsko društvo Planina priredi koncert v SND, Maple Heights.

5.—Samostojno društvo sv. Alojzija praznuje 40 letnico v SND na 80. cesti z lepim pro-gramom.

5.—Podružnica št. 10 SZZ Materinsko proslavo v Sloven-skem domu na Holmes Ave.

5.—Podružnica št. 14 SZZ proslavlja Materinski dan v Slov. društv. domu na Recher Ave.

11.—Clev. Slovenci št. 14 SDZ plesna veselica v avdito-riju SND.

12.—Spomladanska priredi-tév mladinskega pevskega zbo-ra Škrjančki v Društenem do-mu na Recher Ave.

12.—Podružnica št. 21 SZZ v West Parku priredi Materin-sko proslavo v Jugoslovanskem narodnem domu v W. Parku.

## 12.—Mladinska šola SND

spomladanska prireditev v av-ditoriju SND.

12.—Materinska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

18.—Dr. sv. Ane št. 4 SDZ plesna veselica v avditoriju SND.

19.—Materinska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

19.—Modern Knights, št. 57 SDZ "Minstrel Show" in ples v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

26.—Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete priredi card party in ples v šolski dvorani.

26.—Jugosl. narodni dom v West Parku praznuje 20 letni-co s popoldanskim programom, zvečer ples.

## JUNIJ

2.—Proslava 125. obletnice slovenskega pesnika Valentin Vodnika in volitve ljubljanskega župana za leto 1941.

2.—Društvo sv. Križa, št. 214 KSKJ ima piknik v Slovenskem domu na 6818 Denison Ave.

2.—Društvo sv. Vida št. 25 piknik na Pintarjevi farmi.

9.—Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ prirede piknik na Močilnikarjevi farmi.

9.—Društvo Doslužencev pri-redi piknik na Stuškovi farmi.

15.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

25.—Društvo Soča, št. 26 SDZ priredi piknik v Sloven-

16.—Pevsko društvo Jadran priredi piknik na Pintarjevi farmi.

23.—Piknik Slovenske šole SND na Močilnikarjevi farmi.

23.—Dom zapadnih Sloven-cev proslavlja prvo obletnico s piknikom na 6818 Denison Ave.

23.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi piknik na Pintarjevi farmi; bogat pro-gram in nagrade za stare in mlade.

30.—Piknik mlad. pev. zbo-ra Slovenskega doma na Stu-škovi farmi.

## JULIJ

4.—Four Points Tavern ima piknik na Stuškovi farmah.

7.—Piknik društva Napre-dek št. 132 JSKJ na Stuškovi farmi.

14.—Piknik Slovenske za-družne zveze na Močilnikarje-vi farmi.

14.—Skupna društva fare sv. Vida piknik na Pintarjevi far-mi.

21.—Social Club ima piknik na Stuškovi farmah.

21.—Klub slovenskih groce-ristov in mesarjev v Collin-woodu priredi običajni piknik na Pintarjevi farmi.

28.—Piknik mlad. pev. zbo-ra Kanarčki na prostorih Slo-venskega doma na Denison Ave.

## AVGUST

4.—Piknik fare Marije Vne-bovzete na Pintarjevi farmi.

4.—Pevski zbor Sloga ima piknik na Stuškovi farmah.

11.—Dvor Marije Pomagaj, Reda Kat. Borštarnjev, št. 1640 priredi banket v Sloven-skem domu na Holmes Ave. ob priliki 25-letnice obstanka.

18.—Federacija Slovenskih narodnih domov priredi pevski program z sodelovanjem vseh pevskih zborov.

25.—Zveza društev Najsv. Imena priredi slovenski Bara-gov dan v Brae Burn Garden, 25000 Euclid Ave.

25.—Društvo Soča, št. 26 SDZ priredi piknik v Sloven-

skem domu na 6818 Denison Ave.

## SEPTEMBER

8.—Podružnica št. 32 SZZ obhaja 11. obletnico ustanov-itve.

22.—Društvo "Tabor" št. 139 SNPJ proslava 30 letnice v SDD na Prince Ave.

## OKTOBER

6.—Mladinski zbor Slavčki imajo prireditev v SND na St. Clair Ave.

12.—Collinwoodske Sloven-ke št. 22 SDZ priredi zabavni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

12.—Društvo Martha Wash-ington št. 38, SDZ, prireja ples v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju. Igra Johnny Pecon in njegova godba.

26.—Slov. zadružna zveza priredi zabavni večer v Slov. domu na Holmes Ave.

26.—Modern Knights, št. 57 SDZ "Halloween Dance" v Slo-venskem društvenem domu na Recher Ave.

## NOVEMBER

3.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi pestro izbran program v obeh dvoranaх Slo-venskega doma na Holmes Ave.

17.—Slov. pevsko društvo Lira priredi koncert v SND.

## DECEMBER

22.—Božičnica mladinskega pevskega zbora Škrjančki v Društenem domu na Recher Ave.

## IZ DOMOVINE

—Namesto vrane je ustrelil sebe. 25 letni viničar Stefan Kranjc od Sv. Jakoba v Sloven-skih gorah je naperil puško proti vrani. Pri tem je naslonil puško na drevo. Nesrečno na-ključje pa je hotelo, da se je pu-ška sprožila in je šel izstrelek nesrečnemu Kranjcu tik pod sr-ce. Prepeljali so ga v bolnico.

—Vso letošnjo zimo smo ime-li izredno umazan sneg. Komaj je dobro zapadel, že je bil po ne-kaj urah ves sajast ter prevle-čen s tenko črno plastjo. Lju-dje trde, da pride ta pojav od trboveljske zasavske kalorične centrale, kjer kurijo izključno le s tako imenovanim prašnim pre-mogom ob ventilaciji z močnim pritiskom.

—Umrl je v ljubljanski bol-nišnici Balantič Peter iz Zago-rja. Smrt ga je ugrabila, ko še ni dovršil 18. leto ter ga odvze-la materi vdovi z osmimi mali-mi otroki. Pred dvema letoma je umrl njegov oče in tako je bil ta sin družini edina opora.

—Smrtna nesreča. Nedavno popoldne se je v Ljubnem na Go-renjskem pripetila huda nesre-ča. Hlapec Gajšek Stanko, ki je služboval pri posestniku g. An-tonu Cvenklu v Ljubnem, je vo-zil iz gozda smrečje. Ko so šli popoldne otroci iz šole, pa so o-pazili na poti, ki drži proti Pra-prečam, prevrnjen voz, izpod ka-terega se je videla samo noga. Hitro so poklicali odrasle ljudi, ki so prihiteli na kraj nesreče. Premaknili so voz in dvignili iz-pod njega mladega hlapca že mrtvega. Kako se je zgodila ne-sreča, ne ve nihče.

—Komaj sta se rešili iz go-reče hiše. V Zavrstniku blizu Smartna pri Litiji sta domova-li v hišici trboveljskega rudarja Borštarnja sestro Pungerskovi. Pred kratkim ponoči pa ju je iz sna prebudila eksplozija v ma-li shrambi. Tedaj sta opazili, da je bilo poslopje v plamenih. Kaže, da je od silne vročine raz-neslo pletenko žganja, kar ju je zbudilo. Obe sestri sta le na pol oblečeni poskakali skozi okno na plano. Skozi vrata že nista več mogli. Borštarnjeva hiša je po-gorela do tal z vsem, kar je bilo v njej.

—Smrtna žrtev železničarske službe. Nedavno zvečer se je pri-petila na petem tiru na postaji Maribor-Studencih usodna ne-sreča, ki je zahtevala življenje

57 letnega vratarja državnih že-leznic Filipa Berlota. V službe-nem opravku je stal nasproti skladišču, ko se je nenadno pri-blizal tovorni vlak. Berlot ni o-pazil bližajočih se vagonov. Preden je mogel odskočiti, ga je že zagrablo kolesje in ga po-tegnilo na tračnice, kjer je ob-težal z zlomljeno levico, zlomlje-nimi nogami in drugimi usodni-mi poškodbami po vsem telesu. Nezavestnega so prepeljali v splošno bolnišnico v Mariboru, kjer pa je kmalu po prevozu iz-dihnil. Zapustil je žalujočo vdo-vo. Pokojnik je bil v službi ve-sten in marljiv.

— Smrtno se je ponesrečil v Zvrhnjem kotu na Koroškem dr-varski mojster Mak Janez. Ko je ravnal hlode na visokem kupu, ga je hlood podrl, da je padel kakke tri metre globoko. Pobit se je tako nesrečno, da je kmalu nato umrl. Zapušča ženo in dve hčerki, ki sta obe veliki prija-teljici "Mladega Korotana."

## MALI OGLASI

## Poceni avtomobili!

1939 Ford coupe, deluxe, radio, heater, seat covers \$495

1937 Chevrolet Deluxe 2-door trunk, heater, radio, samo en lastnik ..... 365

1938 Oldsmobile "6," 4-door trunk, zelo fin družinski avtomobil ..... 545

## Dorner Chevrolet Co.

14115 St. Clair Ave. (apr 22, 24, 26)

## Odda se stanovanje

obstoječe iz 5 sob. Nahaja se na 683 E. 159th St., vpraša se pa na 15626 Holmes Ave. (96)

## John Glach

kovač

Mi popravljamo in brusimo kose in stroje za rezanje trave, da bodo rezale ko nove. Jih pre-menjamo in prodajamo. Vse de-lo garantirano.

## 13408 St. Clair Ave.

Glenville 3963

We pick and deliver (x)

## Hiša naprodaj

za 2 družini, 6 sob zgorej, 6 spo-daj; kakor nova; cena \$6,950. Vprašajte na 18105 Waterloo Rd. Tel. KEnmore 4696.

(apr. 20, 22, 24, 27)

\$6.25 na oba kraja

## do CHICAGA

in nazaj. V soboto večer, 27. aprila. Iz Union Terminal 12:10 zjutraj; nazaj v nedeljo večer, 28. aprila. Pokličite Main 9000.

NICKEL PLATE ROAD

in nazaj. V soboto večer, 27. aprila. Iz Union Terminal 12:10 zjutraj; nazaj v nedeljo večer, 28. aprila. Pokličite Main 9000.

# Oliver Twist

C. Dickens-O. Župančič

"Nič ga ne bi rešilo," je kriknilo dekle. "Ako bi povedala drugim, kar sem povedala vam, in dala povod, da jih polove, bi mu bila smrt gotova. Najdrznejši je med vsemi in take grozovitosti je počenjal."

"Ali je mogoče," je vzkliknila Roza, "da se morete takemu človeku na ljubo odreči vsakega upanju na bodočnost, da zametate svojo hipno rešitev? To je blaznost."

"Ne vem, kaj je," je odgovorilo dekle. "Samo to vem, da je tako in ne edino z menoj, temveč s stotero drugimi, ki so prav tako slabe in zavržene kakor jaz. Nazaj moram. Ali je to božja jeza za krivice, ki sem jih storila, ne vem. Toda vleče me k njemu nazaj, kljub vsemu trpljenju in slabemu ravnanju, in vleče bi me, mislim, tudi ko bi vedela, da moram nazadnje od njegove roke umreti."

"Kaj naj storim?" je dejala Roza. "Tako vas ne smem pustiti od sebe."

"Smete, gospodična, in vem, da me boste," je odgovorilo dekle in vstalo. "Ne boste mi brali oditi, ker sem se zanesla na vašo dobroto in vam nisem izsilila nikake obljube, kar bi bila lahko storila."

"Kaj mi potemtakem koristite vaše obvestilo?" je rekla Roza. "To skrivnost je treba zasledovati; ali kako sicer naj koristite vaše odkritje Oliveru, za katerega si tako goreče prizadevate?"

"Saj imate kakega dobrosrčnega gospoda, ki bo ohranil skrivnost zase in vam svetoval, kaj bi bilo ukreniti," je odgovorilo dekle.

"A kje bi se lahko z vami spet sešla, kadar bi bilo potrebno?" je vprašala Roza. "Ne želim vedeti, kje bivajo ti strašni ljudje. A kod boste hodili ob kakem določenem času?"

"Ali mi obljubite, da boste skrivnost zase ohranili in da pridete sami ali pa edino s tisto osebo, kateri jo boste zaupali? In da me sicer ne boste opazovali niti kakorkoli zasledovali?" je vprašalo dekle.

"Obljubim vam svečano," je odgovorila Roza.

"Vsako nedeljo ponoči od enajstih do dvanajstih," je odgovorilo dekle brez pomišljanja, "se bom sprehajala po londonskem mostu, ako bom živa."

"Počakajte še trenutke," jo je pridrževala Roza, ko se je dekle naglo obrnilo proti durim. "Premislite še enkrat svoj položaj in ugodno priliko, da se rešite iz njega. Name se morete obrniti ne le, ker ste mi iz proste volje prinesli to novico, ampak tudi kot ženska, ki stoji skoraj ob robu prepada. Ali se hočete vrniti v to razbojniško sodrgo in k temu možu, ko vas ena sama beseda lahko otme? Kakšna omarina vas vleče nazaj in vas sili, da se zatekate zopet v zavrženost in bedo? O, ali je ni strune v vaše msreu, ki bi se je mogla jaz dotakniti? Ali ni ostalo v vas nič, kar bi se odzvalo mojemu klicu zoper to strahovito zaslepljenost?"

"Kadar oddajo dame, tako mlade in dobre in lepe, kakor ste vi, svoje srce," je odgovorilo dekle odločno, "jih vodi ljubezen preko vsega — celo take, kakor ste vi, ki imajo svoj dom, prijatelje, druge občudovalce, zaploh vse, česar si zažele. In take, kakršna sem jaz, ki nimajo drugega varnega zavetja, nego samo pokrov svoje krste, in v bolnišnici ali smrti nobenega drugega prijatelja, nego strežnico v bolnišnici — kadar navežejo to

svoje strto srce na moškega in jim ta izpolnjuje mesto v srcu, prazno ves čas tega našega uničenega življenja, kdo bi upal, da nas ozdravi? Pomilujte nas, gospodična — pomilujte nas, da nam je ostalo to edino žensko čustvo in da nam je privrgli trda usoda še to, kar bi nam bilo tolažba in ponos, v nov vir prokletstva in trpljenja."

"Sprejeli boste," je dejala Roza po kratkem premolku, "od mene nekaj denarja, da vam bo mogoče brez sramote živeti — vsaj ta čas, dokler se zopet ne snideva."

"Niti belica ne," jo je zavrnilo dekle in odmahnilo z roko.

"Ne zapirajte srca vsem mojim poizkusom, pomagati vam," je rekla Roza ter stopila prijazno proti nji. "Zares bi vam rada ustregla."

"Najbolje bi mi ustregli, gospodična," je odgovorilo dekle in lomilo roke, "ko bi mi mogli na mah vzeti življenje; zakaj ob misli, kaj sem, me je zgrabila nocoj hujska bridkost kot kdaj prej, in že zavest, da mi vsaj umreti ne bo treba v istem peklu, v katerem sem živea, bi mi bila tolažba. Bog z vami, gospodična, in on izlij na vas toliko sreče, kolikor sramote sem nakopala jaz nase!"

S temi besedami je jadno bitje glasno ihtelo odšlo. Roza Maylieva pa, ki jo je do srca pretresel ta izredni razgovor, bolj podoben begotnemu snu nego resničnemu dogodku, se je zgrudila na stol in trudoma skušala zbrati svoje zmedene misli.

## ENO IN ŠTIRIDESETO POGLAVJE

*Prinaša novih odkritij in kaže, da pridejo presenečenja in nezgode redkokdaj same.*

Njen položaj je bil zares ne navadno težaven. Kar gorela je od samega hrepenenja, da bi prodrla skrivnost, ki je ovijala zgodbo Oliverovega življenja, hkrati pa je čutila dolžnost, da mora sveto spoštovati zaupanje, s katerim se je obrnila do nje mlade in neizkušene deklice, nesrečnice, s katero je pravkar govorila. Njene besede in vse njeno vedenje je ganilo Rozi Maylievi srce; in z ljubeznijo do njene mladega varovanca se je pomešala skorajda prav tako krepka in iskrena želja, pridobiti zavrženko za kesanje in novo upanje.

Imeli so namen, ostati v Londonu samo tri dni, nato pa odpotovati za nekaj tednov v oddaljen kraj na obali. Sedaj je bila prvega dne polnoč. Kaj bi ukrenila kar bi se dalo izvršiti v osem in štiridesetih urah? Ali kako bi utegnila odhod preložiti, ne da bi zbudila sum?

Gospod Losberne je bil z nji mi in je hotel ostati še ta dva dneva. Toda Roza je predobro poznala vihravost tega vrlega gospoda in je prejasno videla že naprej, kako bo vrvala iz njega v prvem navalu jeza proti sebi, ki je bila orodje pri odstranitvi Olivera, da bi mu zaupala skrivnost, preden nima kake izkušene osebe, ki bi se strinjala z njeno sodbo o Nancy in jo podkrepila. Iz istih vzrokov je bila tudi nasproti gospe Maylievi zelo previdna, kajti ta bi se o tej stvari brez dvoma takoj pokor ste vi, ki imajo svoj dom, prijatelje, druge občudovalce, zaploh vse, česar si zažele. In take, kakršna sem jaz, ki nimajo drugega varnega zavetja, nego samo pokrov svoje krste, in v bolnišnici ali smrti nobenega drugega prijatelja, nego strežnico v bolnišnici — kadar navežejo to

bolnišnici — kadar navežejo to

nje same nevredno, klicati ga k sebi, ko je on — solze so ji orosile oči, ko je razpredala te misli — nemara že zatl vsak spomin nanjo in živi srečen daleč od nje.

Razburjena od tega različnega preudarjanja — zdaj se je nagibala v to smer, zdaj v ono, pa se obrnila zopet od vseh, kakor so se ji vrstile predstave pred duhom — je prebila noč v plahoti in brez spanja. Ko je stvar pri sebi še bolj premislila, je storila naposled obupen sklep, da se hoče posvetovati s Harryjem.

"Hudo mu bo," je mislila, "vrniti se, a kako hudo bo šele meni! Pa nemara niti priti ne bo hotel — nemara bo kar pisal. Ali, če pride, se bo skrbno ogibal sestanka z menoj. Pred odhodom je naredil tako. Takrat ne bi bila pričakovala kaj takega od njega — no, bolje je bilo za nju oba." Tedaj je Roza spustila pero in se obrnila stran, kakor da ne sme videti niti papir — njen sel do njega — njenih solza.

Vzela je zopet pero v roko, pač petdesetkrat ga je zastavila, premišljala in zopet premišljala, kako bi pismo začela, a ni zapisala prve besede — kar plan v sobo Oliver, ki se je sprehajal po cestah z gospodom Gilesom — ta je bil za njegovega telesnega stražnika — tako brez sapa in tako silno razburjen, kakor da se je zopet kaj vznemirljivega pripetilo.

"Kaj si tako zbežan?" je vprašala Roza in mu pohitela naproti. "Sam ne vem, kako to; kakor bi se moral zadušiti. Moj Bog, če pomislim, da ga bom vendarle videl in boste spoznali, da sem povedal vse po pravici!"

"Jaz nisem mislila nikoli drugače, nego da si nam pravil govoril resnico," je dejala Roza in ga mirila. "Toda kaj je to? O kom si govoril?"

"Gospoda sem videl," je odgovoril Oliver trudoma jecljaje, "gospoda, ki je bil tako dober z menoj — gospoda Brownlowa, ki smo o njem tolikokrat govorili."

"Kje?" je vprašala Roza.

"Ravno iz kočije je stopil," je odgovoril Oliver in od veselja točil solze, "in odšel v neko hišo. Govoril nisem z njim — nisem ga mogel nagovoriti, zakaj on me ni videl, jaz pa sem tako trepetal, da nisem mogel stopiti k njemu. Ampak Giles je vprašal namesto mene, ali tam stanuje, in povedali so mu, da. Poglejte, tukaj," je dejal Oliver ter razgrnil košček papirja, "tukaj stoji napisano, tukaj stoji, kje stanuje — takoj grem k njemu. O moj Bog, moj Bog, kaj naj storim, ko ga bom zopet videl in ga slišal govoriti?"

Ob teh in mnogih drugih pretrganih vzklikih je utegnila Roza zbrati komaj toliko pazljivosti, da je prečitala naslov: Craven Street, na obrežju; in kaj hitro se je odločila to odkritje izkoristiti.

"Takoj," je velela, "jim reci, naj pošljejo po izvoščka in se pripravi, da pojdeš z menoj. Takoj te popeljem sama tja, niti minute ne smeva izgubiti. Samo teti moram še povedati, da sem, da je kaka vsiljiva oseba, odideva za eno uro od doma, in

bom tako hitro nared kakor ti."

— Sedite, prosim." Olivera ni bilo treba opominjati, naj hiti, in v malo več kot petih minutah sta že bila na poti do Craven Streeta. Ko sta dospela tja, je Roza pustila Olivera v kočiji s pretvezo, da hoče starega gospoda pripraviti za njegov sprejem. Dala je slugi svojo karto s prošnjo, da želi govoriti z gospodom Brownlowom v zelo važni zadevi. Sluga se je kmalu vrnil ter jo prosil, naj se potruži po stopnicah. Šla je za njim v sobo v gornjem nadstropju in tam je stala pred postarnim gospodom prikupne zunanjosti v zelenkasti obleki. Ne daleč od njega je sedel drug star gospod v nankinovih hlačah in gamašah. Ta ni bil videti posebno prijazen; sedel je in držal roke sklenjene nad glavo, bele palice, nanje pa je opiral brado.

"Moj Bog," je dejal gospod v zelenkasti obleki in naglo z veliko vljudnostjo vstal, "prosim, oprostite, gospodična. Mislim, da je kaka vsiljiva oseba, ki — prosim vas, oprostite mi.

"Gospod Brownlow, ali ne, sir?" je dejala Roza in pogledala od drugega gospoda v tistega, ki jo je nagovoril.

"Tako mi je ime," je dejal stari gospod. "In to je moj prijatelj, gospod Grimwig. — Grimwig, ali naju pustite za nekaj minut?"

"Po mojem," je segla Miss Maylie v besedo, "se zaradi našinega razgovora gospodu ni treba truditi iz sobe. Ako se ne motim, je zadeva, o kateri bi rada z vami govorila, tudi njemu znana."

Gospod Brownlow je priklimal, Gospod Grimwig, ki se je bil zelo leseno poklonil ter vstal s stola, se je še enkrat zelo leseno poklonil ter se spustil nazaj na stol.

"Jako vas bom presenetila, ne dvomim o tem," je dejala Roza, seveda v zadregi, "toda nekoč ste izkazali nekemu mojemu mlademu prijatelju mnogo prijaznosti in dobrote in prepričan sem, da vas bo zanimalo slišati zopet kaj o njem."

## Kaj bi moral vsak lastnik Metropolitan polic vedeti o svoji družbi

Metropolitan objavlja poslovno poročilo za leto, končujoče se 31. decembra, 1939. (V soglasju z letnim poročilom, predloženim newyorškemu državnemu zavarovalnemu departmentu.)

| IMOVINA, KI JAMČI IZPOLNITEV OBVEZNOSTI                   |                    | OBVEZNOSTI DO LASTNIKOV POLIC, DEDIČEV IN DRUGIH                                                                       |                    |
|-----------------------------------------------------------|--------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------------|
| Vladne jamščine . . . . .                                 | \$1,015,938,914.60 | Postavno določene rezerve za police . . . . .                                                                          | \$4,493,833,205.00 |
| Ameriška vlada . . . . .                                  | \$948,082,869.84   | Vsota z obrestmi in bodočimi premijami bo zajamčila izplačilo polic.                                                   |                    |
| Kanadska vlada . . . . .                                  | 67,856,044.76      |                                                                                                                        |                    |
| Drugi bondi . . . . .                                     | 1,882,379,020.85   | Dividende lastnikom polic . . . . .                                                                                    | 112,999,638.00     |
| Ameriški državni in občinski . . . . .                    | 110,055,727.87     | Položene na stran za izplačila tekom leta 1940.                                                                        |                    |
| Kanadski okrajni in občinski . . . . .                    | 103,823,959.75     |                                                                                                                        |                    |
| Železniški . . . . .                                      | 573,665,903.43     | Rezerve za bodoča plačila na dodatne pogodbe . . . . .                                                                 | 112,986,146.83     |
| Javne potrebščine . . . . .                               | 689,740,113.65     |                                                                                                                        |                    |
| Industrijski in razni . . . . .                           | 405,093,316.15     | V zalogi za terjatve . . . . .                                                                                         | 22,931,579.79      |
| Delnice . . . . .                                         | 86,624,833.01      | Vključno nezavršene terjatve zaradi pomanjkanja dokazov in preračunana vsota nejavljenih terjatev.                     |                    |
| Razen \$22,561.13 so vse prednostne in zajamčene.         |                    | Druge zavarovalniške obveznosti . . . . .                                                                              | 42,377,943.67      |
| Posojila na posestva . . . . .                            | 953,658,650.07     | Vključno rezerve za nezgode in zdravstveno zavarovanje, dividende puščene DDružbi, vnaprej plačane zavarovalnine, itd. |                    |
| Farme . . . . .                                           | 70,890,988.22      |                                                                                                                        |                    |
| Druga lastnina . . . . .                                  | 876,767,661.85     | Razne obveznosti . . . . .                                                                                             | 47,140,101.00      |
| Posojila na police . . . . .                              | 515,495,459.26     | Obveznosti, ki niso zgoraj vključene, kot za zapadle davke, posebne rezerve, itd.                                      |                    |
| Lastovana zemljišča . . . . .                             | 407,215,594.74     | SKUPNE OBVEZNOSTI . . . . .                                                                                            | \$4,832,268,614.29 |
| Vključno zemljišča za družbino uporabo in hišni projekti. |                    |                                                                                                                        |                    |
| Gotovina . . . . .                                        | 132,667,027.52     | Prebitok . . . . .                                                                                                     | 309,717,566.80     |
| Neizplačane in odložene premije . . . . .                 | 87,666,343.58      | Služi za varnost, kot zaslomba proti izdatkom, ki jih ni mogoče predvideti.                                            |                    |
| Zapadle in zaostale obresti, itd. . . . .                 | 60,340,337.46      | SKUPAJ . . . . .                                                                                                       | \$5,141,986,181.09 |
| SKUPAJ . . . . .                                          | \$5,141,986,181.09 |                                                                                                                        |                    |

OPOMBA—Imovina v znesku \$221,390,536.99 v gornjem izkazu je naložena pri raznih javnih uradih po postavnih predpisih ali postavnih oblastih. Kanadsko poslovanje, ki je navedeno v tem izkazu, je poročano na podlagi enake izmenjave

### DESET LET NAPREDKA

Poglavitne točke rasti in stanovitnosti Metropolitan družbe v preteklem desetletju

#### Zavarovalnina v veljavi

|                                                                |                  |
|----------------------------------------------------------------|------------------|
| Zavarovanje za življenje                                       |                  |
| 1929 . . . . .                                                 | \$17,933,000,000 |
| 1939 . . . . .                                                 | \$23,193,000,000 |
| Zavarovalnina proti nezgodam in za zdravje na tedenska plačila |                  |
| 1929 . . . . .                                                 | \$13,928,000     |
| 1939 . . . . .                                                 | \$19,894,000     |

#### Rezerva za police

|                                                                              |                 |
|------------------------------------------------------------------------------|-----------------|
| 1929 . . . . .                                                               | \$2,659,000,000 |
| 1939 . . . . .                                                               | \$4,493,000,000 |
| Sklad držan, kot zahteva postava, da je zajamčeno izplačilo lastnikom polic. |                 |
| 1929 . . . . .                                                               |                 |
| 1939 . . . . .                                                               |                 |

Po izpolnitvi vseh svojih pogodbenih obveznosti (vključno izplačila nad \$4,260,000,000 lastnikom polic in dedičem) skozi dobo desetih let, skozi slabe gospodarske razmere od leta 1929 in skozi leto 1939, je Metropolitan družba

- 1 . . . . dodala k svoji določeni rezervi ali prebitku, kot posebno varnost . . . . . \$132,000,000
- 2 . . . . ojačila svojo podlago za rezervo svojih polic . . . . . 45,000,000
- 3 . . . . imela izdatke za popravila lastnine pridobljene vsled neplačevanje, ne da bi zvišala njih vrednost . . . . . 25,000,000
- 4 . . . . znižala ceno varnostnih papirjev in zemljišč, kot jevpisano v knjigah, za nad . . . . . 216,000,000
- 5 . . . . izdala za zdravstvo in . . . . . 58,000,000

\$ 476,000,000

obi desernjemu, ala ali m polic dendah 992,000,000

\$1,468,000,000

## Company

OLN, President

York, N. Y. Collier Publishing  
New York, N. Y. Red and Hope  
St. Louis, Mo. te, Mayo, William s at Law  
New York, N. Y. ust Company  
Washington, D. C. s of the Board  
New York, N. Y. nance Company

WINTHROP W. ALDRICH, New York, N. Y. Chairman of the Board Chase National Bank of New York  
EDWARD R. STETTINUS, Jr., N. Y. C. Chairman of the Board United States Steel Corporation  
WILLIAM W. CROCKER, San Francisco, Cal. President Crocker First National Bank  
AMORY HOUGHTON, Corning, N. Y. President, Corning Glass Works  
LOUIS S. ST. LAURENT, Quebec, Canada Member, St. Laurent, Gagne, Devlin & Taschereau, Attorneys at Law  
ERNEST E. NORRIS, Washington, D. C. President, Southern Railway System